

[Poul Dam.]

er offentlige opgaver og bør varetages af det offentlige og ikke af private pengeinstitutter.

Hvad angår de andre lovforslag, skal jeg bare sige én ting vedrørende lovforslaget om ændringer i myndighedsloven. Det er ganske vist kun en detalje, det gælder, men det er næsten den eneste detalje, der findes i det pågældende lovforslag, så måske må jeg nævne den; det er afskaffelsen af ordet „pupilaautoriteterne“. Jeg er af mentalhygiejniske grunde betænkelig ved det. Jeg husker i hvert fald meget tydeligt fra min egen studietid, at under studiet af borgerlig ret gav det en betydelig selvfølelse, at man her fik præsenteret et ord, som andre dødelige ikke forstod; det vil nu for fremtiden komme til at mangle, og det kan måske vanskeliggøre starten på dette meget vanskelige studieområde.

Vi tilsiger velvillig behandling af lovforslagene i et udvalg.

Johan Asmussen: Som det har været antydet af et par af de tidligere ordførere, er et kompleks af lovforslag som dette jo i virkeligheden en sag, som folketingets medlemmer burde have væsentlig længere tid til at sætte sig ind i og forberede sig på, end vi har fået her, jeg havde nær sagt: end vi nu igen har fået her; det er i virkeligheden for hårde vilkår.

Når man på professionens vegne i over 30 år har haft at gøre med overformynderiet og ved, hvordan befolkningen betragter overformynderiet som en af de mest hæderkronede institutioner her i landet og vel også i nogle tilfælde, som overformynderen har antydet det i betænkningen, ligefrem har omfattet og omfatter overformynderiet med en form for følelse, så giver det jo lidt af et gib i en, når man står over for tanken om nedlæggelse af denne gamle institution. Det er nu ikke, fordi man ikke selv har kunnet komme på den tanke, for samtidig med at man har konstateret den veneration, som de kontohavere, man har samarbejdet med, og hvis interesser man skulle varetage, har haft for institutionen, har man jo også haft forståelse for den jammer, det har været, at de igennem alle disse år har måttet nøjes med en væsentlig ringere forrentning af deres kapital, end andre har kunnet få

udenfor, og ofte har man stået over for en komplet mangel på forståelse af, at det kunne være sådan, og det har såmænd været svært nok at forklare dem det.

Derfor er det ikke så vanskeligt at følge med i den tanke, som jo har været fremme, om en fuldstændig nedlæggelse af overformynderiet. Jeg har også bemærket, at både Danske Bankers Fællesrepræsentation og Sparekasseforeningen og Advokatrådet er gået ind for en fuldstændig nedlæggelse. Desværre har man ikke i den i øvrigt fremragende betænkning gengivet indholdet af udtalelserne fra disse institutioner; jeg går ud fra, at de vil komme frem under udvalgsarbejdet, og da de jo så vil komme til at foreligge i skriftlig form, vil selv jeg kunne få glæde af at se, hvad det egentlig er, disse institutioner har støttet sig på.

Vi er jo ikke mindst fra mit partis side særdeles sympatisk stemt over for forenklede love, korte og klare love — det er vi vel alle her i det høje ting — og i den retning, må jeg sige, er de foreliggende lovforslag, ikke mindst lovforslaget om selve overformynderiet, jo forbilledlige. Men jeg tror nu også, man kan komme for langt i retning af forenkling; jeg tror, at man har skåret tingene for langt ned og forenklet og forkortet det hele en tand mere, end det vistnok kan tåle — hvis man altså ikke vil gå så vidt som netop til en nedlæggelse, hvilket muligvis kunne udtrykkes endnu kortere.

Heller ikke fra vort partis side skal der tages nogen helt endelig stilling til lovforslaget om overformynderiet, heller ikke til tanken om en eventuel nedlæggelse. Vi har rent principielt megen sympati for, at man eventuelt helt skulle nedlægge overformynderiet, og vi går ud fra, at også den mulighed vil blive drøftet under udvalgsarbejdet. I hvert fald kan vi i høj grad gå med til, at man foretager den indskrænkning i arbejdsområdet, at alle de båndlagte midler kommer ud, så kun de umyndiges midler bliver tilbage; det er vi i hvert tilfælde enige i; det synes vi er nødvendigt.

Når man så skal overveje spørgsmålet, om der i det hele taget er grund til at bevare en centraliseret institution af hensyn til varetagelsen af de umyndiges midler, så er jeg klar over, at der kan anføres meget for og imod, og at der må komme en større argumentation vedrørende dette problem